

Излекувана от инсулт пациентка хвали в Москва лекарите от МБАЛ Бургас

Понеделник, 2 Септември 2013

Излекувана от инсулт пациентка застава в 6 часа всяка сутрин на брега на морето и се моли за лекарите в Неврологично отделение на МБАЛ Бургас, които са я върнали към живота. Жената, която е от Русия, е дотолкова впечатлена от начина, по който работят бургаските медици, че е споделила това с техни колеги от Москва.

62-годишната Мария Селищева има малко студио в Свети Влас, където вече втора година прекарва лятото. Пристига през юни заедно със съпруга си. На 12 август усеща как цялата ѝ дясна страна се парализира – лицето, ръката, кракът. Веднага се обаждат да дойде линейка. „Още от самото начало усетих, че лекарката, която дойде, беше страшно загрижена за мен. Съжалявам, че не помня името ѝ, а съм ѝ толкова благодарна. Реагира много бързо, през цялото време усещах, че линейката не се движи, а лети. Тя предупреди по телефона, че пристигаме и в Шокова зала в Бургас вече ни чакаха. Те просто не оставиха симптомите да се развият – веднага ме изследваха, извикаха лекар. Не загубиха и минута ценно време. Бяха много внимателни, точни и бързи”, разказва Мария, която вече е изписана от болницата, но идва за контролни прегледи.

Диагнозата ѝ е исхемичен инсулт с пареза на дясната страна. Прекарва много дни в неврологичното отделение, където я лекуват с медикаменти. Последствията от инсулта вече почти не личат, макар че понякога получава леки схващания на ръцете и лицето. Лекарите обаче са категорични, че с рехабилитация и прием на медикаменти тя ще е напълно здрава само след няколко месеца. Жената

дори сама намира начин за рехабилитация – масажира ръцете и лицето си с бодливи кестени, които растат по дърветата в Свети Влас. Бодлите им връщат чувствителността, а движенията помагат на ръцете да се възстановят.

„Кръстиха нашата стая интернационална, тъй като в нея имаше още две жени – едната от Македония, другата от Полша. После нея я изписаха и настаниха една жена от Чехия. Тя пристигна през нощта. През цялата нощ при нея идваха лекарите, извикаха дори инфекционист. Д-р Балимезов влезе четири пъти, питаше я как се чувства. Той не си отиде през нощта. Сутринта го попитах – докторе, вече сте много уморен, няма ли да се прибирате вкъщи? А той каза – да, вече ще се прибирам. Облече се в цивилни дрехи и пак дойде да ни види”, разказва Мария.

Тя е впечатлена от отношението и адекватността както на лекарите, така и на медицинските сестри и санитарките. „Те са страхотен екип. Всички са много добри, позитивни, предразположени. И не само към мен, а към всички пациенти. Не съм се и надявала, че в чужда държава можеш да получиш такава помощ. Споделих впечатленията си с лекарите от Москва, а те ми отговориха, че българските лекари работят по европейски медицински стандарти, спазват точни алгоритми и затова са се справили отлично с моя случай”, казва тя и добавя: „Животът е голяма ценност. Когато разбираш, че той може да се промени коренно или да го загубиш, отношението ти се променя. Сега пак съм във Влас и всяка сутрин ставам в 6 часа. Отивам на брега на морето и се моля за всички тези добри хора, които спасиха живота ми”.

Мария Селищева е убедена, че подобно на руските си колеги, българските лекари също са недооценени и не получават достатъчно признание за своя труд. И се надява в Неврологично отделение в МБАЛ Бургас да получи още по-модерна апаратура, която да облекчи труда на медиците.